

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Mirosław Sadowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...], sygn. akt

III S [...],

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...]

po rozpoznaniu skargi na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 24 stycznia 2019 r.,

skargę odrzuca.

UZASADNIENIE

R. B. w dniu 12 grudnia 2018 r. wniósł bezpośrednio do Sądu Najwyższego skargę na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75, dalej - „ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r.”), domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie ze skargi na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie o sygnaturze III S [...].

Art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. stanowi, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest

sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten stosuje się również w przypadku postępowania wywołanego wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (zob. uchwałę Sądu Najwyższego (zasada prawna) z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005 nr 5, poz. 71, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2011 r., II CSP 1/11, niepubl.).

Z treści skargi nie wynikało, aby skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.), z tego powodu skarga, jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu (art. 87¹ w związku z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na przewlekłość postępowania).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.